

Черняк Н.П.

кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри кримінального процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Проблема протидії корупції в Україні у сучасних реаліях є надзвичайно актуальною. Корупція є однією із найнебезпечніших загроз правам людини, правопорядку, демократії, чесності та соціальній справедливості. Вона перешкоджає економічному розвитку та загрожує належному і справедливому функціонуванню як держави та суспільства в цілому, так і підприємствам, установам, організаціям.

Зазначимо, що основною метою антикорупційної реформи в Україні є суттєве зменшення корупції, зменшення втрат державного бюджету та бізнесу через корупційну діяльність, а також підвищення позицій України у міжнародних рейтингах, що оцінюють рівень корупції. Тому розв'язання проблеми протидії корупції є одним із пріоритетних напрямків розвитку держави.

Відповідно до положень Закону України «Про запобігання корупції» корупція – це використання особою, зазначеною у ч. 1 ст. 3 цього Закону, наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у ч. 1 ст. 3 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей [1].

Слід наголосити, що правоохоронні органи посідають одне з центральних місць у загальнодержавному механізмі протидії корупції. Зважаючи на те, що

корупція глибоко проникла в державний апарат і правоохоронні органи, держава створює відповідні центральні органи зі спеціальним статусом та правоохоронні органи з протидії корупції. Так, наприклад, Мовчан А.В. вважає, що для протидії корупції в Україні слід враховувати зарубіжний досвід. Він наголошує, що найбільших досягнень у реалізації антикорупційного законодавства вдалося отримати в тих країнах, де були створені незалежні спеціалізовані органи боротьби з корупцією [2, с. 119]. В Законі України «Про запобігання корупції», а саме в статті першій, спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції визначено: органи прокуратури, Національної поліції, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції [1]. Однак, ми підтримуємо думку Мовчан А.В. та інших науковців, які вважають, що діяльність цих органів стикається з низкою проблем, пов'язаних з відсутністю якісної законодавчої бази, не розроблені системні підходи стосовно діяльності суб'єктів протидії корупції та їх взаємодії з громадянським суспільством у цій сфері, відсутнє концептуальне бачення організаційно-правового забезпечення протидії корупції.

Ефективна діяльність правоохоронних органів у сфері протидії корупції спроможна принести свої результати лише за умови комплексного поєднання з іншими антикорупційними заходами, які вже давно відомі й апробовані міжнародною спільнотою, а саме: відкритість влади; прозорість і зрозумілість процедур прийняття державних рішень; дієві механізми контролю за діяльністю державних органів з боку громадськості; свобода слова; свобода та незалежність засобів масової інформації.

Слід погодитись з думкою науковців, про те, що структури громадянського суспільства повинні стати в Україні невід'ємною складовою національної системи доброчесності [3, с. 144].

Отже, корупція як негативне антисоціальне явище гальмує еволюцію економічної та правової систем, унеможливаючи при цьому наближення України до передових світових показників рівня життя. В умовах сьогодення значна увага повинна приділятися антикорупційній політиці та її законодавчій

підтримці, впровадженню нових антикорупційних механізмів, що сприятиме успішній реалізації нової Антикорупційної стратегії, апокращення ефективності протидії корупційним проявам є також одним із основних зобов'язань, взятих Україною у межах співпраці з міжнародними фінансовими та іншими організаціями.

Список використаної літератури:

1. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text> (дата звернення – 02.12.2020).
2. Мовчан А.В. Актуальні проблеми протидії корупції в Україні. Вісник кримінального судочинства. № 1. 2017. С. 116-121.
3. Луценко М.М., Щербина Л.І. Корупція в Україні: сучасний стан і проблеми протидії. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. № 15. 2015. С. 142-145. URL: [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Nvmgu_jur_2015_15\(2\)__40](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Nvmgu_jur_2015_15(2)__40) (дата звернення 02.12.2020).

Шаповалов Дмитро Олександрович

кандидат медичних наук

Заслужений лікар України

доцент кафедри криміналістики

та домедичної підготовки ФПФОДР

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

ЗЛОЧИННА ОРГАНІЗАЦІЯ: ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ

В умовах євроінтеграційних процесів, реформування політичної та соціально-економічної сфер діяльності в Україні відбувається зростання злочинності, насамперед організованої, яка дедалі набуває транснаціональних рис. На сьогодні простежується збільшення кількості організованих злочинних